

ஸ்ரீரஸ்து

ஆழ்வாசர்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்குப்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை

முதலான பூருவாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த வியாக்கியானங்கள் லிருந்து தொகுக்கப்பட்ட

ஐதிஹ்யங்களும் நிர்வாஹங்களுமடங்கிய மஹாநிதியான

ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்நமாலா.

ஆசிரியர் :

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.

[ஸ்ரீராமாநுஜ பதரிகையின் வெவிரிவு.]

காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீவேங்கடேசுவர அச்சகத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கடைக்குறிப்பு:

கரத்தமாலா ஆரீஷ், காஞ்சீபுரம்.

P. B. ANNANGARACHARYA

Editor Granthamala, KANCHEEPURAM.

இதன் விலை 1 8 0

1953

ஸ்ரீ:
அழ்வாரமும்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ரத்நமாலை

மூன்றாவதாயிரம்—இயற்பா.

(முதல் திருவந்தாதி. பா. 1 வைபவந்தகளியா.)

1. (இட நித்யாதி.) மாறனேரிசம்பி, அம்பெருமானை மறக்கவிரகில்லைபோ என்றுராம்.

(4. பா. நெறிவாசல்)

2. (அறிவானாம்) சோமப்பிள்ளைக்கு பட்டர், "இதுவே தராகமாககிருக்கிற
எவ் தலை களியாதே" என்றருளிச்செய்தார்.

(5. பா. அரன் நாரணன் காமம்.)

3. (சங்கயதுவேல் நேமி) சிலாத்துக்குறிபகவர், பட்டரை, பாம்பதத்திலும் கச்வரன்
சுதர்ப்புறமுக்குக்குமென்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்று கேட்க; "தமைய;
பாமோ நாதா சங்கசக்காதா:" என்று பேசுகின்றநிறே என்றருளிச்செய்ய, அவர்
கேசிக்க, ப்ரமாணகதி இருந்தபடி இது, ப்ரஸன்னாயித்தனையிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

(24. பா. விரலோடு வாய்தோய்க்த)

4. (விரலித்யாதி) "வெண்ணெய் கிழங்கி வெறுங்கலத்தை வெற்பிடைவிட்டு"
என்றது சொல்லாவின்றது; விரலோடு வாய்தோய்க்த என்றும் சொல்லாவின்றது; இவை
யெங்கனே செருப்படி" என்று பிள்ளை திருகறைபூசையர் பட்டரைக்கேட்க; இவனுக்கு
என்றது திருப்பணியிதுவன்றோ, ஒருநாள் அங்ஙனுமாகிறது, ஒருநாள் இங்ஙனுமாகிறது"
என்றருளிச்செய்தார்.

(42. பா. திருமகளும் மண்மகளும்)

5. (திருமகளித்யாதி) அனந்தாழ்வரன் "திருமகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல், மண்
மகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல், ஆய்மகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல்" என்று பணிக்கும்.
(பாடியோதம் சிந்த) திருப்பாற்கடலின் குறந்திலை திருமுகத்திலே படுப்படிக்கீடாகத் திரு
வனந்தாழ்வரன் மேலேகிடந்த மாலோதவண்ணருடைய திருமகன்பேல் எவத்த திருவுன்னம்,
திருமகளும் மண்மகளும் ஆய்மகளும் சேர்த்தால் திருமகட்கே தீர்த்தவாரென்கொல்" என்
றருளிச்செய்வர் பட்டர்.

(44. பா. த்மருகத்ததேவ்வுருவம்.)

6. (தமருகத்தித்யாதி) அம்பெருமானார் மாதுகாத்துக்கெழுந்தருளாகிற்க, சில பிள்ளை
கள் காலாலே கீழ், "உம்முடைய அம்பெருமான் திருமேனி" என்றுகாட்ட, பாதாத்தை
வைத்து தெண்டலிட்டருளிஞர்.

7. "கோயில்களே சிவபிள்ளைகள் விளைபாடுகிறவர்கள் திருவிதிலிலேயிருந்து பெருமானும் நாயச்சிமாரும் பெரியதிருமண்டபமும் கற்பித்துப் பெரிய திருப்பாவையையும் அமுது செய்கித்து, "எம்பெருமானார் ப்ராணாதப்பெம்" என்ற மணிகைக் கையாலே முகத் தெடுக்க, தற்காலத்திலே மாதகாத்துக்கு அமுத்தருளுகிற உடையவர், அவ்விடத்திலே அது கேட்டருளித் தெண்டனிடடு அவர்களெடுத்த ப்ராணாதத்தைப் பாதாத்திலே பேற்றார்" ஜீயர் அருளிச்செய்தார்.

8. (எப்போர் மற்றப்போர்) எக்களாழ்வார்பாடே ஆபர்தேவு சென்று நாவற்பழம் வேண்ட, "ஜீயார்" என்ற அவர்கேட்க, "ஜீயர்மகளுன ஆபர்தேவு" என்ன, ஜீயனைக் கண்டு "உம்முடைய பிள்ளை எக்களைக் குழியிருக்க வொட்டுகிறனை" என்றார்.

(60. பா. சாணுமறைபயந்த)

9. (மன்னுயிர்) ஆப்பான், ஜீயருக்கு, "ஜீயரே! இவ்வுவரு எம்பெருமானையல்லதறியா திருத்ததோ" என்ன; "அதுக்குப் பொருளென்" என்ன; "உயர்க்தோர் எம்பெருமானையல்ல தறியார்" என்ன; இத்தை பட்டரைக்கேட்க, அதுக்கொரு குற்றமுண்டு, "ஓரழிசூழ்த்த" என்று விசேஷிக்க வொண்ணாது" என்ன; இதுக்குப் பொருளேவென்ன; "ஜீயரே நான் சொல்லும் பொருளென்" என்ன; "உலகறியாத" என்ன; "அதுவேபொருள்" என்றார்; இத்தைப் பிள்ளையும் ஜீயருக்குரைக்கத் திருக்கலிகன்றிதான் மறந்ததை உணர்த்தினாரென் றருளிச்செய்தார்.

(முன்றூந்திருவந்தாதி 26. பாட்டு. சிறத்தவென் சிந்தையும்.)

10. (தண்டுழாயார்) சிறத்தசீர் நீள்கச்சியுள்ளும், வேங்கடமும் வெண்காவும் வேளாக் கைப்பாடியுமுறைத்ததாயும். சிறத்தவென் சிந்தையும் செங்கணாவும் தாமிரட்டவார். உகந்த படுக்கையான திருவணந்தாழ்வாரோபாதி பேன்னுடைய நெஞ்சை அடிக்ரியியார். அன் றிக்கே, திருவணந்தாழ்வாரையும் என்னுடைய நெஞ்சையும் தம்மதாகி வயிமானித்திருப்பது; அல்லாதவற்றிலுறைந்த மாநாமேயென்று மருளிச்செய்வார்.

(69. பா. வெற்பென்று வேங்கடம்பாடும்.)

11. (மற்பொன்றவித்யாதி) இப் ப்ராணாதத்தில் ஜீமும் மேலும் அப்பாபதேசமின் றிக்கேயிருக்க இப்பாட்டொன்று மிப்படி கொள்ளுகிறதென்னென்று நிர்வஹிப்பார்கள்.

(91. பா. மண்ணுண்டும் பேய்ச்சி)

12. (வயிற்றினோடாற்றமகன்) இதுக்குப் பிள்ளையுறங்கா கிள்ளிதாஸர் வயிற்றை வண்ணுனுக்கிட்டாலோ வென்று பணித்தார்.

(திருவிருத்தவ்யாக்யானப்ரவேசம்)

13. ஆழ்வாசை முக்தரென்பர்கள் சிலர்; அருளானப்பெருமானெப்பெருமானார் ஸ்ரீபரத்ததை பாசியித்தாரொருவர் முக்தப்பாபென்பர்; அங்குள்ளொருவரை கீர்போய்ப் பிறவுமென்னப் பிறந்தாரென்பர்கள் சிலர்; உக்கிப்புரத்து உம்பி, எம்பெருமான்தான் இப்படி வந்து அவதரித்தானென்பர். இப்படி சொல்லுமைக்கு அடி ஆழ்வாருடைய ப்பாவை மாயிற்ற.

— திருவிருத்தம் —

(9. பா. திண்பூஞ்சுடர்நுதி.)

14. அவதாரிகை. எம்பெருமானார் திருமகைக்குப் போவதாகப் பிறந்தபடி கேட் டுப் பிள்ளையுறங்கா கிள்ளிதாஸர் தம்மகத்தேபோய் முடிக்கொண்டு கிடந்து கரங்கின்றன களும் என்கிறபாட்டை அதுவந்தியாசிற்கு அங்குச் செய்கிற அளவென்னென்று பார்க்க

ஒரு வைஷ்ணவனைப் போகவிடா, 'இப்பாட்டையதுவந்தித்த சோகித்துக் கிடந்தார்' என்ன, 'வண்ணமுனிவல்லி பாரே பிரபலந்தாம்' என்று சொல்லிப்போமாட்டிதற்கையோ என்றருளிச்செய்தார்.

(21. பா. குட்டுன்மாலைகள்.)

15. (குட்டு) பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் பொன்னுய்ச்சியார்க்கருளிச்செய்தவார்த்தை, "அச்சாமி" என்னுமாபோலே.

(23. பா. புனமோபுனத்தயலே.)

16. (அருவினையேன் மனமோ) எங்கேனும் போகிறுமீ புனத்தயலே வழிபோக வேண்டும் பாபத்தைப் பண்ணினேன். பிள்ளை திருநாற்பூண்டியர் "உகந்தருளின தேவமெல்லாம் கிடக்கத் திருநகரியருகே போகவேண்டும் பாபமுண்டாவதே, இது பாபமாளுவது இதுக்கெதிர்த்தட்டான பகவத்கிஷயம் புண்பம், பகவத் கிஷயத்தை மமர்ச்சயித்துக் கொண்டு டைமேலே காற்றடிக்கத்திரியப்பெருதே, மீளவொன்னுதே பாகவத மம்சலேஷத்திலே இழுவதே, அது.

(24. பா. இயல்வாயின.)

17. (கள்ளாரும்புழாய்) [பதிமைமாரிதா ஸீதா] பெருமாள், சகாவர்த்திபாடு ஸாமந்தர் னாழைக்க எழுந்தருளுகிறபோது, தொடர்ந்து பின்னே புறப்பட்ட பிராட்டிக்குத் திருத்தோளில் மாலைபை வாங்கியிட்டு "நாய் வருபனவும் வருத்த கீர்த்தனம் பண்ணியிரு" என்றதாகப் பழையவர்கள் சிர்வாறும். மாலைபையிட்டுத் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு எழுந்தருளினார். என்று பட்டர்.

(28. பா. தண்ணெத்துழாய்.)

18. (வேள்வாயித்பாதி) 'ஒரு ஸ்திரீ குற்றஞ்செய்தாள்' என்று பட்டருக்கு கிண்பம்பம்செய்து 'இவளை ஹிம்ஸிக்கவேணும்' என்ன, 'புறம்புள்ள எல்லாவற்றையும் விட்டு இவ்வுரிவிருப்பே உத்தேசம்மாயிருக்கிற இவளை எத்தைச்சொல்லி நாம் கலிவது.' என்றருளிச் செய்தார்.

19. வீர ஸூர்தேனாடே எம்பார் கிரோதித்திருக்க, அவ்வுரிதுள்ளானொருவன் அவனோடே எதிரியாய் அவனுக்கஞ்சு எம்பார் திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புக, ஸ்ரீபாதத் திலே வர்த்திக்கிறவர்கள், "அவனோடே பண்டே கிரோதமுண்டாயிருக்கச்செய்தே இவனை யுய்கைக்கொள்ளக்கடவதோ" -என்ன, கம்மை சரணம் என்று புருந்தவனை நாம் கைக் கொண்டால் சரணாகதி -ர்மமே எல்லாறையும் சகிக்கவற்றுக்கான்" என்றருளிச்செய்தார்.

(30. பா. அன்னஞ்செல்வீரும்.)

20. (தொழுதிரகதேன்) கிடாம்பியாச்சாளுடே கம்பிதிருவமுதிருதொளையும் மற்றும் கம்முதலிகளாயிருந்து *அந்யதபூர்ணத்* என்கிற ச்லோகத்தைக் கேளாசிற்க, "அந்யத்" என்கிறது—ஒருகாலையாமென்கிறதோ? என்ன, "அரைக்காவமையும்" என்று கிடாம்பி பாச்சான் சிவமித்தான்.

(34. பா. சிதைக்கின்றதாழியென்று)

21. (சிதைக்கின்றதித்பாதி) முன்புள்ளார், "கூடலிழைக்கப்புகுவாரே அது சிதறி வருகிறபடியைக்கண்டு அத்தோடே சீறி அழியாவின்றான் என்பர்கள். பட்டர். "இது கூடுகைக்கு ஏகாந்தமன்றியே சிதைக்கக்குமொரு புனையுண்டாயிருக்கையாலே சீறி உதையாவின்றான்" என்று.

(36. பா. துழாக்கேடுக்கும்)

22. (இலங்கையித்யாதி இடித்தபிராஜர் கொடுமைகளே) "ஒருத்திக்காகக் கடலைப் படைத்து லங்கையை ராமனென்றும் லக்ஷ்மணனென்றும் எழுத்துவெட்டின அம்புகளைப் புகளிட்டிக் குட்டிச்சுவரும் மட்டைத்தெக்குமாக்கி மூடையடிபோகப்பண்ணின இந்த உபகாரகனுடைய இந்த நீர்மைபெய்வாம் கங்கே குடிபொயிற்றதோ?" என்று எம்பராருளிச் செய்வார். "இதவுமழையதொன்றண்டாழிக்குக்காகாதென்று அலங்கையாலே அழித்தா லத்தனைகான், ஒருத்திக்காக உதவினவனல்லகான்" என்று திருமலைமீதி.

(38. பா. கடமாயினகள் தழித்து—அவதாரிகை.)

23. போகிகன் போகாப்பாடும் பண்ணும்போது போகம் ஸாத்மிக்கைக்காக லோகபாத்தையிலே பொன்றுவர்கள். அதுபோலே யிவரும் பகவததுபவம் ஸாத்மிக்கைக் காக லோகங்களில் பதார்த்தங்களிலே கண்ணவத்தார். அவையும் பகவத்கிஷ்யத்துக்கு ஸமராகமாய் கவிதிறபடி. மயர்வற மதிகைப்பெற்றவாக்கையாலே கம்மை லோகபாத்தின யினின்றும் வேதபாத்தையிலே மூட்டுத்தனை வருமைபோரும் ஆழ்வார்க்கு வேதபாத்தையிலே கின்றும் லோகபாத்தையிலே மூட்டுகை. கம்மை ஸம்ஸாரத்தினுண்டான ருசிவாஸனையைத் தவிர்த்து பகவத்கிஷ்யத்திலே புண்டாக்குகைக்குள்ள வருமைபோரும் ஆழ்வார்கள் பகவத் கிஷ்யத்தில் ருசிவாஸனையைத்தவிர்த்து ஸர்ஸாரத்திலேயுண்ட புண்டாக்குகைக்கு என்று எம்பராருளிச்செய்தார்.

(43. பா. கண்ணுஞ்சேந்தாமரை.)

24. (வண்ணமித்யாதி) "பாசை முடியிலே வாய்வைத்துத் தாய்முதைதப் பார்க்கு மாபோலே" என்று பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான்.

(44. பா. (நிறமுயர்கோலமும்.)

25. (பேரும்) திருமலைமீதி அந்திமதஸையிலே கணியனார் நிறியாத்தானை "பிள்ளை தமக்குத் தஞ்சமாக நிகைத்திருக்குத் திருநாமமென்? அதனைச் சொல்லவேணும்" என்ன, "இவர்முன்னே காமெத்தைச் சொல்லுவது" என்று கூசியிராநிற்க, "தாசாநீ? பேசாநிருக் குமவன்னைதயன்று காணிது" என்ன, காசாயனாதி நாமங்களுஞ் சொல்லிப்போருவர்; ஆகி றும் விரும்பியிருப்பது அழகியமணவாணப்பெருமான் என்னும் திருநாமத்தை என்ன, 'பர்த்துநாமத்தோபாநியாபிராபின்றது; ஆகிறும் பிள்ளை நிகைத்திருத்தது போக்கித் தஞ்ச மில்கையென்று 'அழகியமணவாணப்பெருமானே சாணம்' என்று திருநாட்டுக்கு நடத்தார். காதத்தாழ்வானோபாநியாகையாலே பட்டரைப் பிள்ளையென்பர்.

26. ஆச்சிமகன் அந்திமதஸையிலே தன்னை யறியாதேகிடக்க, பட்டசெழுந்தருளிச் செயலிலேயுதினும்போலே "அழகியமணவாணப் பெருமானே சாணம்" என்ன, பூர்வ வானையாலே அறிவுகுடிபுகுத்த அத்திருநாமத்தைச் சொல்லித் திருநாட்டுக்கு நடத்தார்.

27. (உருவும்) ஆளவந்தார் மகனார் சொட்டை கம்பி அந்திமதஸையிலே முதலிகள் டையப்புக்கிருத்த நீர் நிகைத்தக்கிடக்கிறதென்? என்ன, "ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சென்றால் கப்பெருமானுடைய ருளிர்ந்த முகம்போலே ஸ்ரீ வைகுண்டகாதன் முகம் ருளிர்க்கிருத்த தில்லையாகில் முறித்துக்கொண்டிக் கெத ஒடிப்போருமித்தனை பென்று கிடக்கிறேன்" என்றார்.

28. பட்டர் பெருமான் பாட்டேபுக்கிருக்க, பெருமான் திருமஞ்சனத்துக்கேறியருளு கிறவர் பட்டரைக்கண்டு "உனக்குவேண்டுமெதென்" என்று கேட்டருள, சேகையைக்கடுக்கி திருவணையையும் தடைப்பற்றையுமொருகாக் காட்டியருளவேணும்" என்றார். பெருமான்

“அஞ்சினையோ” என்ற கேட்டருள் * “நாயன்மேலி பாம்பதமென் சிறுமுறிப்படியழியும்; உம்முடைய குளிர்ந்த திருமுகமும் திருநாமத்தமும்பு மிழக்கிறேனாகக் கருதி அஞ்சாவினே” என்றார்.

(51. பா. மலைகொண்டு அவதாரிகை)

29. *சைவர் ஜகம ஸாபேஷா* என்கிறத்தை “ஸாவேஷா” என்று திருத்தி; கீழ் விழிப்பாலே பார்த்துப் போனொன்று பொருள் சொன்னபடியை பட்டர் கேட்டருளி “அதுவேண்டாகான், கிடந்தபாடத்தனக்கே பொருள் சொல்லவாங்கானென்று, இவ்வுபதிகைகளைக்கொண்டு நாம் பின்னையை முடிசூட்டிக் காணப்பெற்றிலோ மென்னுமபேசை யோடே போனொன்கிறதுகான்” என்றருளிச்செய்தார்.

(52. பா. அழைக்குங்கருங்கடல்)

30. (என்று வாரிவிறந்தே) அவனோடேயவன் கலந்தபோது அவயவிபோடே கலந்தாற்போலே இவர்களிருக்கவும், இவர்களோடே கலந்தபோது தன்னுடைய ஸ்தனபா ஹுத்துக்களோடே கலந்தாப்போலே அவன் நினைத்திருக்கவும், இப்படி இவர்க ளுடைய ஸ்வரூபமாய் அபரிச்சின்ன விஷயமாகையாலே எல்லாருங்கூடி அனுபவிக்கவேண் டியிருக்க இருவர்க்குப் பார்த்தம் போராத ஸூதாவிஷயங்களிலுண்டாம் ஸாபசந்தியி ல்விஷயத்திலேயுண்டாகச் சொல்லுமது உபபன்னமாய்ப்படி எங்கனோ என்ன, இச்சேரத்தப் பதக்கு முன்புள்ள முதலிகள் “தானுமவறுமான பேசுத்துக்கு நான் ஸாக்ஸந்தாதிகளோ பாதி வரவிருக்க என்னை யகாதரித்துப்போவதே என்றின்னதாய் அழுகிறான்” என்று பரி ஹரித்தார்கள். இத்தை ஆளவந்தார் கேட்டருளி “வடிவியைபின்லா மலர்மகளை இந்நீர்நடுக்க நடுக்குப்படி கடலிலே கொடுபோவதே படுக்கையாக நான்கிடக்கச்செய்தே, என்று பூயிப் பிராட்டி அழுகிறார்களான்” என்றருளிச்செய்தார். இத்தை பட்டர் கேட்டருளி “இதெங் லாம் வேண்டாகான், “அதுபபன்னமாயிருப்பதொரு அர்த்தத்தைச்சொல்லவே, “இதெங் னனே கூடும்படி” என்று தலைமகன் நெஞ்சிலேபடும், அவன் விசாரித்து சிர்ணயிக்குங்காட் டில் அவன் வந்து கொடுவதற்கும்” என்னும் விஸம்பத்தாலே சொன்னார்கள் வரையுங் கான்” என்றருளிச்செய்தார்.

(53. பா. வாராணமுலையாளிவள்.)

31. [“மூவாணமக்காப்பதோர் மன்னுமருத்தறியிரிங்கையே”] இதுக்கு பட்டர். “நாட்டிலோராரந்தாளிகரிக்கையோ, என்கிறார்களான்” என்றருளிச்செய்தார். “இவ்வார்த்தை கேட்டபோது பிள்ளை திருகறையூரையருள்ளிட்டாரைய நகலித்து நாயிகை வேறொரு வார்த்தைக்கிடங்கொடாதே கொண்டாடி அவர்கள் பட்டது காணும்” என்று ஜீயாருளிச் செய்வார்.

“வளர்த்ததனும் பயன்பெற்றேன்” என்கிற பாட்டை பட்டருளிச்செய்தார் நிறு கச்செய்தே பிள்ளைதிருகறையூரையர் அதிலேயருளிச்செய்த சில வார்த்தைகளைக்கேட்டு “இதுக்குமுன்பு ஓராசார்யர் பக்கலிலுயிவ்வார்த்தை கேட்டறியோம்” என்று கொண்டாடி, “பிள்ளாய், பண்டுயிப்படி சலாகித்தாருண்டுகாணும்; ஒரு தீர்யங்கை வளர்த்துத் திருநாமங் களைக் கற்பித்துப் பிள்ளையது சொல்கக்கேட்டு அதின் காலிலே விழுந்தாருமுண்டுகாணும்” என்றருளிச்செய்தார். “நீருமக்கு வேண்டின கிலையிலே தேறதுக்களை வையுப், உம்மை புதுபுலிக்கிறதிது இழுவாதொழியுமத்தனையே வேண்டுவது” என்றாராம்.

உடையார் ஸுபாஹ்மண்ய பட்டர் எம்பெருமானொழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே இங்கேவந்து திருப்புகளைக்கீழே பெருமானை ஸேவித்திருக்க, எம்பெருமானைச் சிலர் வந்தனுவர்த்திக்கிறபடியைக்கண்டு "ஜீயரே! நான்கேட்கவேண்டியிருக்கிறதொரு வார்த்தையுண்டு" என்ன, அதேது என்ன, "கர்வேச்வான் திருமுன்பே எம்மைச்சினர் தெண்டனிடா நின்றார்கள், நாமும், அதுவேண்டா, என்கிறிலோம், இதுக்கடிபென்," என்ன, "இதுதான் கேட்கவேண்டுவதொரு வார்த்தையாகிலும் கீர்கேட்டுமதென்," என்றருளிச்செய்தார். "எனக்கு வாகியென்" என்ன, "கீர் ராஜஸேவை பண்ணித்திரித்தவரன்றோ; ராஜாவின் பக்கிலே பொருவன் கார்பங்கொன்னவந்தால், அவனுடைய புதுகைகளை பெடுத்துத் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளாவின்றால் அவை தன்னைத் தலையிலே வைக்கவேண்டா, என்னுமோ? அவன் தானவற்றைக் கொண்டாடுகிறானோ? அவற்றைக் கொண்டாடுகிறானாகில் அவன்தான் கார்பஞ் செய்பவனுமிறே, ஆனபின்பு இத்தால் பீதனாவான் ராஜாவேயன்றோ என்றருளிச் செய்தார்.

(56. பா. வியலிடமுண்டியிராநார்)

32. எம்பெருமானொழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருக்கிறவர்கள் "நமக்குத் தஞ்சமாக கிளைத்திருக்க வடுப்பதென்" என்ன, வங்கிப்புத்துநம்பியிருந்தவர் "முடேர்யமல்பமதி:", என்கிற ஷதாபத்துவிதுடைய வாக்பமன்றோ" என்ன, அதொன்றாதுகாண், "ப்ரணதே", என்றென்றுண்டு; அதிலேயொரு ஸர்கஜ்ஞனறிய நிரமமனுய்விழ வேணுமிறே; நந்தலையிலேயேதேனுமோர்வயமொதுங்கில் அதுசெய்து தலைக்கட்டுகையிலுள்ள வகுமையாலே அது இழுவோடே தலைக்கட்டும்படியிருக்குங்காண்.

இத்தலையாலே பேதேனுமோர்சய் வருவதண்டாகில் அது அபாதிஷேதத்திலே புருமித்தலையல்லது உபாயஹகாரமாகாது. "கீபுபாயமாகேனுப், என்கிற ஸ்விகாரம் அவச்யபேஷிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்தலையிலே உபாயமாம்படிவிற இருப்பது. இவன் பக்கலிலே பாம்பக்தி பர்பந்தமாக கிளைத்தாலும் அது ஸ்வரூபப்படித்தமான ருசிலிலே அந்வயிக்குமித்தலைபோக்கி ஸ்வதந்தமாக கின்று பலபந்தமாகமாட்டாதேயிறே யிருப்பது; "ஆனால் பின்னை கிளைத்திருக்க வடுப்பதென்" என்ன, "காளியனுடைய வார்த்தையை கிளைத்திருக்கவடுக்கும்" என்றருளிச்செய்தருளினார்.

(60. பா. முகையோ முழுமுற்றும்.)

33. (கடலித்யாதி) இவ்விடத்தை மட்டாருளிச்செய்யாசிற்க, "அவ்வாது அவயவங்களினுடைய நிரம்பாமைப்பச் சொல்லிவைத்து இதனுடைய பெருமையைச் சொன்னால் யிருபமாகாதே?" என்ற ஜீயர் கேட்க, "இதிலும் சிறுமையேகாணும் சொல்லுகிறது. இங்ஙனே சொல்லாவதுதானுமின்று, காண் இதுதானஞ் சொன்னப்பேராகாது" என்றருளிச்செய்தார்.

(62. பா. இறையோவிக்கினும்)

34. (முகில்வண்ணனே) இத்தை எம்பாருளிச் செய்கிறபோது இவனைச் சொல்லுகிறவரைப்பார்த்து "இவ்வளவில் முகங்காட்டாதே செங்கற் சீனாகட்டியிருக்கிறவர் முதலிகளாயிருப்பர்; தலையிலே பிரம்புகள் விழிலும், 'முகில்வண்ணனே' என்னீர்" என்றருளிச்செய்தார்.

((15. பா. உலாகின்றகெண்டை.)

35. பின்னை திருகறைபூராயர், "அடியார் கிளகின்ற வைகுந்தமோ? அன்றிக்கே அவன்தான் வையமோ" என்று பணிப்பாரம்.

(80. பா. சீராசாண்டு.)

36. (எம்மைத்துவஞ்சித்தோராசே) "உபயவிழிக்கும் தனித்தனிபே கடவனானவோ பர்தி, என்னையகற்றி முடிக்கைக்கும் தனிமுடிமுடிவிருக்கிறவனே! என்ற பிள்ளான். "என்னையகற்றியதி செய்கிறபோது 'பிரிபேன்' என்ற வைத்துப்பிரித்த, 'இன்னவபாவத் துக்குப் புறம்பென்னோடொப்பாரார்?' என்றிருக்கிறவனாயிற்று. 'என்னுள்ளதை செய்வ தாலைப் பொகடவல்லாரார்? என்னோபாநியிலை?' என்றிதக்கும் தனிமுடிமுடிவிருக்கிறவ னாயிற்று என்ற பட்டர்.

(82. பா. எரிகோள் சேங்காயிறு—அவதாரிகை.)

37. ஜீபர் "எனக்கு இப்பாட்டுச்சொல்லவகபிமதமாயிருக்கும்" என்றருளிச்செய் வர். உருவெளிப்பாட்டிலே ஸர்வேச்வானுடைய திருக்கண்கள் பாதகமாகிறபடியைச் சொல்லுகிறதிதே. இவருடைய வார்த்தையுண்டாகிலிதே இப்பாசாஞ்சொன்னால் நமக்கு ஸாத்மிப்பது.

(33. பா. விளரிக்குரலன்றில் அவதாரிகை.)

38. பட்டர் இவ்விடத்தை யருளிச்செய்யாநிற்க, கஞ்ஜீபர் ஸ்ரீராமாயணத்திலிவ் விடத்துக்குப் போலியாகச் சொல்லலாயிடமுண்டோ. என்ற கேட்க இளையபெருமாள் காட் டிலே கேர்ண்டுபோய் பிராட்டியை விட்டுப்போந்தவனந்தாம் அவளுடைய ஆர்த்தத்வரி கேட்ட ஸ்ரீவரம்மீபகவானுக்குத் திருத்தாயார்படியுண்டாகச் சொல்லாம் என்றருளிச் செய்தார்.

(முன்றல் பெண்ணை) முன்றலென்ற முற்றத்துக்கும் வாசலுக்கும்பேர். முற்றத் தில் பனைநடலாமோமென்றிவ்விடம் கிர்ஷ்ணியாநிற்கச்செய்தே வங்கிப்புரத்த நம்பிவைச் சிலர்கேட்க, அதுவோ! இவள் கார்பம் தனிமுடிமுடியாய்ச் செல்லுகிறது என்ற பணித்தா ராம்.

(85. பா. மாணிக்கங்கோண்டு)

39. (அடியாதி) ஆழ்வான் திருக்கோட்டியூர் நம்பிபாடுநின்றும் வந்தவனந்தாத் திலே பிள்ளைப்பிள்ளாய்! என்னுள்ளான் என்னவேண்டுமெத்தானே ஆழ்வார் அடியேனாள் ளான் என்றபடி கண்டாயே என்ற பணித்தார்.

(94. பா. மைப்படிமேனியும்)

40. (மைப்படிமேனியும்) பட்டரொருநாளிவ்விடத்தை யருளிச் செய்பாநிற்க, பிள்ளை கிழப்பவாயரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரையருமிருந்தார்களாய் அதுஸந்தித்தார் நெஞ்சிலேயிருன்படியும்படியான திருமேனியும் என்றருளிச்செய்ய கஞ்ஜீபர் "இன்னொன் றறியேன்" என்னப்பண்ணுகையாகாதே என்றருளிச்செய்தருள் "இவ்வார்த்தை சொன்னா ரார்? என்ன; ஜீபர் என்றவர்களுக்கு" துற்றப்பதின்கர்த்தவ்யருகே. பிறந்து இவ் வளவும்வந்த இன்று மெக்கித்தையுபகரிப்பதே! என்ற கொண்டிடிபருளினாராம்.

(95. பா. யாதானுமோராக்கை—அவதாரிகை)

41. இவ்விடத்திலே ஜீபர் குறியாகவருளிச்செய்வதொரு வார்த்தையுண்டு. திருக் கோட்டியூரிலே பட்டரொழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அங்கே ராமாநுஜதானொன்றொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் அடியேனுக்குத் திருவிருத்த மருளிச்செய்யவேணும் என்ன, பெருமானைப்பிரிந்த கோகத்தாலே காணொன்றுக்கும் கூடிமனல்ல; ஜீபரே கீரருளிச்செய்யும் என்ன ஜீபருமருளிச் செய்து கொடுபோகாநிற்கச்செய்தே வளவன் பல்வவதனாயொன்று திருக்கோட்டியூர்நம்பி

ஸ்ரீபாதத்தையுடையாரொருவர் அதுஸந்தித்துக் கொடுபோந்தாராய் அவரிப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே கண்ணுங்கண்ணீருமாய்ப் புளகிதகாதாராயிருக்க இத்தைக்கண்டு பாடிடில் வார்த்தைகள் சொல்லுவது, இனிப்பாணங்கித்தமாதாத்திலே வித்தாரனீர்! என்ன; நம்பியெனக்கு ஹிதமருளிச்செய்தவாந்தாத்திலே எம்பெருமான் திருமுன்பே விப்பாட்டை நான்தோறும் விண்ணப்பஞ்செய் என்றருளிச்செய்தார். அத்தை விப்போது ஸ்மிரத்தேன் என்ன அவ ரிதிலேதேனு மருளிச்செய்யும் வார்த்தை வினைத்திருப்பதுண்டோ என்ன, அதெனக்குப்போ காத, இப்பாசாமாதத்தை வினைத்திருப்பேன் என்றாராம், நம்பியாதரித்த பாட்டாகாதே யென்று ஐந்தாறுநாழிகைபோது இத்தையே கொண்டாடியருளிச்செய்தார்.

(98. பா. துஞ்சாமுனிவரும்)

42. (இமையோர்தமக்கும் செவ்வேகெஞ்சால் வினைப்பரிதால்) அபாயனுக்குப் போகிறபாலை யோரிடையன் கனவுகண்டான் என்று கட்டியடியாநிற்கப் பிள்ளையுறங்கா கில்லிதாஸர் கண்டு பரவசராயிருந்து இத்தால் வந்ததுக்கெல்லாம் நான்கடவன் என்று விடுவித்துக்கொண்டாராம்.

(99. பா. ஈனச்சொல்—அவதாரிகை)

43. ஆழ்வான் திருவாய்மொழி நிர்வஹிக்கப்படுக்கால் பிள்ளையுறங்கா கில்லிதாஸர் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் அத்தையித்தைப் பிணங்கித்துச் சிதிலாவார். அத்தைக்கண்டு கூரத் தாழ்வானாய் மஹாபாஷ்யங்கற்று சதுச்சாமாக வென்றை நிர்வஹிக்கிற வெங்களைப்போலன் றக்கே பகவத்குணப்ரஸங்கத்திலே சிதிலாம்படி பிறந்த உம்முடைய ஐம்மொரு ஜன்மமே என்றானாம். ஆழ்வான்தான் வீராணத்திலேயொரு பெண்பிள்ளை புக்காளாய் மடியிலே வைத்துக்கொண்டிருந்து *கன்வன் கொல்பானறியேன் கரியானொருகாளைவந்து* என்று சந் தைசொல்லுமியாநிற்க மேற்சந்தையிடமாட்டாதே மோஹித்து விழுந்தான். இப்படியிருக்கிற வனிறே தன்னை வன்னெஞ்சனாக்கி வார்த்தை சொன்னான். ஸ்வாமிகள் திருமழிசைதாஸராய் நஞ்சியரை பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலாச்சாபிப்பித்தாராய் அர்த்தாத் அவரும் தாமுமாகப் பகலிருக் கையிலே போயிருந்து அவரும் தாமுமாகத் திருவாய்மொழியோதாநிற்க ஆண்டான் பின் னிட்டுச் சென்றானாய் அவனைக்கண்டு நஞ்சியர் எழுந்திருக்கப்புக, வேண்டா என்று கைகவித் துக்கொடுவந்து நீங்கள் கோயிற்குழைத்தனமடிக்கிறபடி விதுவோதான் என்ன; திருவாய் மொழியோநிற்று ஸ்ரீபாதத்திலேயாயிற்று என்றாராம். பகவெல்லாம் பாஷ்யத்திலே அக்யபா ராயிருப்பர்; இவமுதுசெய்து பள்ளிக்கட்டிலிலேயேறியருளினால் சந்தைசொல்லவாராயோ என்றழைப்பர். முத்துற சந்தைசொன்னான் புளகிதகாதாராவர்; இரண்டாஞ்சந்தைக்குச் சிதில ராவரென்று; எ.கேனுமொருகால் புக்காராகில் நாலிண்டு ஒலியல்கொண்டு பரிமாறவேண் டும்படியாயிற்று கண்ணீர் வெள்ளமிடும்படி. பெருமான் அமுதுசெய்யும்போது இன்னதனை கறிபழுதும் கெய்யமுதுமென்று கடக்கிட்டு அவைதன்னை யமுது செய்வதற்கு முன்னேயும் எனக்குக்காட்டி அமுதுசெய்தாது மெனக்குக்காட்டிக்கொடு போங்கோள் என்றாராய் அவர்களும் திருவுள்ளத்திலோடுகிறதறியாதே அப்படிசெய்து கொடுபோந்தார்களாய் இப் படியாறுமாணம் சென்றபின்பு ஒருநாள் பார்த்து இத்தையொருநாள் குறியழித்திட்டுவைத் தாலாகாதோ என்றருளிச்செய்தாராம். இடம்பியாச்சான் ஆழ்வானோடே திருவாய்மொழி கேட்கிறநாளிலே ஒருநாள் ஸ்ரீபாதத்திலே புகும்போதிலே தாழ்த்தப்புக என் னீ வைகினாய்! என்ன, ஆழ்வான் பாடே திருவாய்மொழிகேளாநின்றேன் என்றானாய் இன்றென்ன திருவாய் மொழி நிர்வஹித்தான் என்று கேட்டருள, பிறந்தவாறு என்றானாய் அந்நினைவானவார்த்தை களென் என்ன; ஒரு வார்த்தையுமிக்கை என்றானாய், நீ கேட்டபடியென் அவன் சொன்னபடி யென் என்ன, நிர்வஹிப்பதாக ஆம்பித்து இயல்சொல்லி அனந்தாம் ஆழ்வாருடைய பாவச்

யத்தை யருளிச்செய்தது நெடும்போது கண்ணுங்கண்ணீருமாயிருந்து இவ்வாழ்வாருமொருவரே! இவர்க்கோடுகிற மாவலுதி நாயிருந்து பாசாமிடுகையாவதென்!; என்று இற்றைக்கு விட வாகாதோ என்று விட்டான் என்ன; என்னபாமசேதனனோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(பாகரவ்யாக்யானம்)

44. (அவ்வானிலை) ஒருவிசை திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருநாளுக்கு நடந்தவிடத்த இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்வதாக ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலத்தே எம்பெருமானாயும் கொண்டு புக்காராய் திருப்பணிசெய்வானொருத்தனங்கே யுறங்கிக் குறட்டைவிடாநிற்க அவனைக்கண்டு அகர்த்தப்பட்டோம் என்று அவ்விசைக்குத்தவிர்ந்து பிறறைவிசையிலே வித்தை நம்பியருளிச் செய்பக் கேட்டருளி ஆழ்வானகத்திலே அமுதசெய்திருக்கிறவனிலே உச்சிவெய்யிலிலே வந்து புகுந்து நம்பி இவ்வர்த்தத்தை யொருவருக்குஞ்சொல்லாதேகொள் என்றருளிச் செய்தார்; உனக்கிது சொல்லாதிருக்கமாட்டேனிறே என்று ஸஹகாரிகளபேஷ்யத்தை யருளிச்செய்தாரிறே.

[இனி, திருவிருத்தத்திற் ற நம்பிள்ளையிட்டிலுள்ள ஐதிறையநீர்வாஹங்கள்—]

(பாவேசம்) ஆழ்வார் முக்தரென்பர் சிலர். அருளாளப்பெருமானெப்பெருமானார் பரிபாதத்தையார்யித்தாரொருத்தர் முக்தப்பாயென்பர்; அங்குள்ளாரிலேயொருவரை நீர் போய்ப் பிறவும் என்னப் பிறந்தாரென்பார்கள் சிலர். வக்கிப்புரத்தலிபி எம்பெருமான் தானே வந்தவதரித்தா னென்பர். இப்படி சொல்லுகைக்கடி ஆழ்வாருடைய பாவாயிருக்கும்படி.

(1. பா. பொய்நீன்றஞானமும்)

1. (பிறந்தாய்) இதுக்குமுன்பு பிறந்தபிறனிகள் கார்யகாமாகாதே உடுத்த வேலைய லோடே போனவத்களையன்றோ? அது உனக்கு இன்று தலைக்கட்டவன்றோ புகுகிறதென்று பட்டாருளிச்செய்து; என்று பரிவதஸாங்கதாஸர் சொன்னொன்றருளிச்செய்தார்..

(3. பா. குழற்கோவலர்)

2. கீழ்த் தாம் பகவத் விசுவேஷத்தாலே கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருக்கிறகிருப்பு வைஷ்ணவர்களுக்கெரிதாயிருக்கிறபடி உபக்சண்டு அவ்வுழியாலே தம் தலையைத் தாமே யறு பகித்தாரென்றதே; இப்படி பகவத் விஷயத்திலே உவகாஹித்திருக்கிற நமக்குக் கேவலம் மாணா நுணந்தாஸமாதாரேயாய் கிடுகிறதோ? பாற்றவாய்ச்வேஷமும் பெற்றுகிடுகிறதோ? என்று திருபலைநம்பி பணிப்பொன்று பிள்கே திருநறையூரையருளிச்செய்தார். அங்குனன் திக்கே, பாதமதர்சனத்திலே அநாதிகாலம் ஸாஸநை பண்ணிப்போந்த பாக்ருதிப்பாச்சுதங் களை கிடுகிக்கவேணுபென்று கால்கட்டப்பண்ணின விஷயம் ஸாஷாத்கரித்தவன்று ஸாத் மிக்குமோ ஸாத்மியாதோ என்றொன்று பட்டாருளிச்செய்வொன்று ஜீபர். கீழிண்டு பாட்டாலும் பகவத்சேஷத்வத்தனவிலே நின்றாய் இதிலந்த சேஷத்வத்தி னென்கை நிலமான பாகவதசேஷத்வா நுணந்தானததாலே இனியாகிடுகொன்று பிண்டையருளிச் செய்யும்படி.

(8. பா. காண்கின்றனகளும்)

3. *பண்டிவரைக்கண்டறிவதெவ்வழிள் என்னக்கடவதிறே ஸ்வாபாபிக சேஷத்வத் தாலும் முகத்தில் தண்ணளியாலும். பாதமதர்சனத்திலே முன்பே இவரைக்கண்டோம் போலேயிராநின்றதே என்னப்பண்ணும். நெடுநாள் ஸம்ச்சேஷம் வருத்தமானால் பின்னை

யொருநாள் கண்டால் அப்படியவரைக் கண்டறியேய் என்னும்படியாயிருக்கும். இரண்டிடத்திலும் சப்தமொன்றுமிருக்க இது எங்கனே விளங்கும்படி என்ற நான் ஜயரைக் கேட்க “என்றே பயில்கினுளால்” என்னு நின்றுது கண்டீரே என்றருளிச்செய்தாரென்று பின்னையருளிச்செய்வார்.

(கச்சியில் கலாபணியில்) ஒருகாலெம்பெருமானார் முதலிகளெல்லாரோடுங்கூட எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே திருக்கச்சிநம்பி செங்கிறதென்னென்றார் பந்து வருவாரில்லையோ என்ன, கடுக ஒருவரும் நான் போகிறேனென்று எழுந்திருந்தாரில்லை; பிற்பிறைநாள் விடிவோடே பெரியபுரம்பி வந்து தாமழைக்கிறபடியே எம்பெருமானார் பழமுத்து நான் பெருமாள் கோயிலிலே பெருமானாத் திருவடிதொழுது வாராநின்றேன் என்ன; திஷைதிக்கலாப்படியன் றிறே பாபாவமிருப்பது; எழுந்தருளலாகாதோ என்ன; அங்கேபோய் அவரிருக்கிறபடியறிந் துபோரா, திருநாளணித்தாயிருந்தது போகிறதென் என்ன, நான் வந்தகார்யந்தலைக்கட்டிற்று; இனித்திருகாளுக்கு நிற்கவொண்ணாது என்ன; இப்படியே போய் வாவல்லாரில்லையோ என்ற விடத்தில் நான் என்று எழுந்திருந்தாரில்லை அத்தாலே இவர்க்கிதுவோ கருத்தென்று போந் தேன்; அது தலைக்கட்டிற்று. இனிப் போகவடியும். என்றாராம்.

(9. பா. திண்பூஞ்சுடர்)

4. (ஸ்வாபதேசம்) ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வத்தைக்கண்ட வைஷ்ணவர்கள் பக்கல் பரிவாலே பிரியிற்செய்வதென்னென்று அதிசங்கையுப்பண்ண இவ்வதிசங்கை தானே சமிக்கிறதென்று ஆரியிருக்கவொண்ணாதே; பரிஹரித்தல்லது நிற்கவொண்ணாததசா விபாகத்தைச் சொல்லுகிறது. பண்டெழுந்தருளியிருக்கிற காளிலே எம்பெருமானார் இங்கே சிலவெறுப்புண்டாய்த் திருமலைக்கெழுந்தருளவதாக கிளைத்தருளி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்குச் சில நெல்லுக் கொடுக்கைக்குப் பிள்ளையுறங்கா கில்லிதாஸர் பாடேறத் திருக்கையிற் சாத்தின திருப்பயித்ரத்தை வாங்கிக் கொடுத்தருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவனுமங்கே செல்ல பிள்ளை *காண் கின்றனாகளும் கேட்கின்றனாகளும்* என்கிறபாட்டை யதுவந்தித்துக்கண்ணுங் கண்ணீருமா யிருக்க; பிள்ளைக்கு வந்தகார்ய மறிகிக்கவல்லாரில்லையெமையாலே ஸ்ரீபாததேசறவா; என் தான் கடுகவந்தாய்? நெல் பெற்றிலையோ என்ன; அறிகிக்க வளவாயிராதே காண்கின்றனாகளுங் கேட்கின்றனாகளும் என்கிற இத்தைச்சொல்லி மூடிக்கொண்டு கிடந்தார் என்ன* வண்டி மணிவல்லி யாரே பிரிபவர்தாம் என்னமாட்டிற்றிலையோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(10 பா. மாயோன்)

5. ஸ்வாபதேசம்—திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கு நடந்து மீண்டெழுந்தரு ளும் விசைதோறும் மாராச்சிப்புரத்தனவும் வழிகிட்டுப் பிள்ளையும் மீளுவது அதிலொருவிசை போகாநிற்க, ஜலகார்யத்துக்கெழுந்தருளி நிற்கச்செய்தே எனக்குத் தஞ்சமாக கிளைத்திருக்க வாவதொன்றருளிச்செய்யவே னும் என்ன; ஆளவந்தார் ஸ்கானூர்த்தமாக இழிந்து அகமர்ஷ ணம் பண்ணிக்கிடக்குப்போது ஆமைமணையக்கவிழ்த்தாப்போலேயிருக்கிற முதுகுபுறத் தை அவருடைய உக்தியும் றோக்கும் மாறினபின்பு எனக்குத்தஞ்சமாக கிளைத்திருப்பன்; நீருமத்தையே தஞ்சமாக கிளைத்தியும் என்றருளிச் செய்தாராம்.

(11. பா. அரியனயாமின்று)

6 (அரியன்) இப்பெரிய திருகாளிலே இதொரு திருவேகாதசி எங்கே தேடி எடுத்திகோள் என்று பட்டாருளிச்செய்தார்.

(14. பா. ஈர்வனவேலும்)

7. (விளம்பூர்தேர்வன்) இதுக்கிரண்டுபடியாக அருளிச்செய்வார்; லீலாவிபூதியாகக் கொண்டு ஆவதழிவதாகிற விபூதிபோலன்றிக்கே என்றமொக்கை போக விபூதியாயிருக்கிற

சித்பலிபூதியிலுள்ளாராலே தேடப்படுவனவாயுள்ளன. பகவதனுபவமொழிய வேறென்று
கெஞ்சிற்படாதபடி யிருக்கக்கடவவவர்களும் வந்தாதியாகிற்பர்களாயிற்று இவரை,
அன்றிச்கே பாம்பதமென்றொரு விபூதியில் காமனாஜனஞ கையாடாகே கிடக்கிறதென்
னென்று அத்தை இங்கே சுடத்தப்பார்ப்பனவாயுள்ளன; பகவதவ்யதீர்த்தங்களைப் பற்றி
வரக்கடவ காமத்தையிறே-கிஷேதித்தது; இதுக்கதுருணவிஷயமானால் வருக்காபமுண்டே.

இதுக்கு ஸ்வாபதேசம்—கண்ணென்கிற இடமேக்கும் ஞானமாக நிர்வஹிப்ப
பாப் பிள்ளைதிருநாறையூரையார்.

(15. பா. கயலோநாமகண்கள்—ஸ்வாபதேசம்)

8. [தத்பக்கைதர்வா ஸமாக்கம்] மேல்காட்டிலே கேசவதீகிதருடைய அகத்திலே
எழுந்தருளியிருந்தருளிச்செய்ததாகப் பிள்ளையருளிச்செய்யும்படி; அந்த உத்தேசம்மானது
தானே வித்திக்கிறும் வித்திக்குங்காணென்று. இந்த (வா) விகல்பத்திலன்றிக்கே பசுவ்வயா
வ்ருத்தயர்த்தமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு வந்தாதான் பூர்ணமாவது; இவ்வளவுவாராத
வன்று கீழ்ச்சொன்ன புக்திதானும் அஸப்பயிதே.

(16- பா. பலபலவழிகள்.)

9. பரீருஹப்பெருமானோடு சின்றுனாகில் இவனுக்குக் காலம் கெடுகுவானென்?
என்று பிள்ளைகேட்டருள; ஸ்ம்ருதிக்கு உத்போதகருண்டானால் காலம் கெடுகுமத்தலையிறே
என்று தீட்சருளிச்செய்தார்.

(22. பா. கோம்பார்தழைகை)

10. (சிறுநாணெறிலில்) இப்போது கையில் கில் இல்லாபையேயன்றிக்கே முன்பு
கிற்பிடித்த தழும்புகூடக் கண்டிலோம்! இவர்கள்தான் விரபத்திகனாகையாலே கையைக்
கண்டபோதே அறிவர்களாயிற்று. அன்றியே சிறுநாணெய்யப்படுவான் விவ்விடையி
ல்விடென்றம் நிர்வஹிப்பர்கள்.

(23. பா. புனமோபுனத்தயலே)

11. (புனத்தயலே வழிபோரு மருவியேன்) ஆப்பான் திருவழுந்தாநாயர்
மச்சிலே பிள்ளை திருநாறையூரைய ரிப்பாட்டையருளிச்செய்யாநிற்க சிலபாகாமாய் உகந்
தருளின சிலங்களைக்குமுண்டாயிருக்கத் திருப்புகளிக் கீழிட்ட வழிபோய்க் கெட்டேன் என்
கிருனென்று.

(25. பா. எங்கோல்வனமுதலா.)

பண்டுய்யக்கொண்டார் பக்கலிலே பலரும் வ்பவதறாய் கேட்கச் செல்துவர்களாய்
அதிலே உடனாளப்பெருபாரென்பாளுருகலும் வேறெயொருதானும் வழக்குக்கேட்
கச்செல்ல அவரைக்கண்டு தாமிருந்தகிடத்தை யவருக்குக்கொடுத்துக் கடக்க நின்றாய்.
அவர்தாய் தமக்குள்ளைவ யறிந்திருப்பிறே. எல்லாரோபாதி யிவரும் அறிந்திருப்பென்
றிருப்பிறே; அவரிதரியாமல் பிள்ளையறிந்திலையோ வென்ன; என்னாலேயும்மை யறியப்
பேமோ *எஷகர்த்தா க க்ரியதே காணஞ் சாதா பெளருஷம், யோஹ்யேநம் புருஷம் வேத
தேவா அபி க தர் விது;* பிரானே உர்மை யறியாமைக்கு யோக்யதைபுடையார் தேவர்க
ளன்றோவென்றாய்.

பண்டு பூரிபக்தப்ரியபொன்பாரொருவர் இவருடைய பகவத் கிஹத்தாலே வந்த
ஆற்றாமையை யநுசந்தித்து ஆழ்விர் என்பட்டொன்பட்டர் என்று திரிவாய்.

(33. பா. அருளார் திருச்சக்கரம் அவதாரிகை.)

12. பட்டர் கிவாஹப்பார்தான் மைப்பத்திலே ஆண்டார் ஆழ்வானுக்கு பிள்ளை
கள் கிவாஹப்பார்தாயிருக்க இதுக்கென்று கிசாரியதேயிருக்கிறதென்னன்ன; பகவத்

குடும்பத்துக்கு என்னைக் கரையச்சொல்லுகியோ; வேணுமரில் கோயிலினைப் பெருமாள் பாடே வாக்காட்டுகிறாய் என்ன. பிறறையான் ஆழ்வான் வாசியாநிற்கச் செய்தே இவர்களைப் போகவிட்டான்; பெருமாள் ஆழ்வானைப்பார்த்து ஒன்று சொல்லுவாய்போலேயிருந்தாய் என்ன; இவர்கள் சிவாஹார்ப்பதென்னென்றார்கள் என்ன; பின்பு இரண்டு மூன்று நாளைக்குள்ளே மன்னியைக்கொடுவது நீர் வார்த்தார்கள்.

(பாசர் வ்யாக்யானம்)

13. கனித்தனியே தூற்றுவனாயும் சுழற்றி பெறியவன் பர்த்தாககஸ்யிருக்க தூரஸ்தனான க்ருஷ்ணனை ஸ்மரிப்பாரென்? என்றானவந்தானைக்கேட்க; அறிந்தோமே புண்டே யொரு சுருசுருப்புண்டுபோலே காணும் கேட்டுவைப்பது என்றருளிச்செய்தாராம். அதாவ தென்னென்னில் *ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாத் ஹரி: என்று ஆரோனும் சொல்லிவைத்தாருண்டு போகேகாணும்.

(34. பா. சிதைக்கின்றதாழியென்று)

14. (தன்சீரடியாலுதைக்கின்ற) பட்டரிவ்விடமருளிச்செய்யாநிற்க விழுப்பனையர் இவளும்மனையுதைக்கிறது அவனறிந்தானாகில் அவனிதினுள்ளே புருத்த வ்யாபித்துநில் லானே என்ன? அவன் புருத்த வ்யாபிக்கவேணுமோ; இவன் காற்பட்ட மணல் பாதத்வ மாகாதோ என்றருளிச்செய்தாராம்.

(36. பா. துழாண்டுஞ்சூழ்)

15. (இலங்கையித்யாதி) அபிமதவிஷயத்துக்காக அவ்வாணையழித்து உள்ளேபுக்கு உபகரித்தவரிப்போது பிறர்கோவு தமக்குப் போதுபோக்காக புத்திபண்ணியிருக்கிறார்களே என்று அன்பாரருளிச்செய்யும்படி. அங்ஙனன்றிக்கே வாயவத்தானே ஒருவார்வழிக்க வொண்ணாத அரணையுடைத்தான அரணையழித்தத ஒருத்திக்காகவென்றிருந்தோம்; அதவ்வு னன்றியே இங்ஙனே கட்டளைப்பட்டு தர்சனீயமாயிருக்கிறதென்! என்னும் பொருமைபாளே அழித்தாரித்தனை; அப்படி கம்முடைய ஸ்தீர்தவத்தால்வந்த அரணையழிக்கைக்காகவல்லது கம்மோடே ஸ்நேஹமுண்டாயல்ல என்று திருமலைசம்பிவார்த்தை.

(38. பா. கடமாயினதள்கழித்து அவதாரிகை)

16. குருகைகாவலப்பனை ஐகதிச்வர்களுக்கு ஸம்பந்தமிருக்கும்படியென் என்று கேட்க; இஐகதத்துக்கு மிவ்விச்வானுக்கும் நீயே கேட்கிறது! என்றான்; இத்தால் *சரீரம் யத வாப்தோதி வச்சாப்யுத்த்காமதிச்வா: என்று இக்கரியாதிகளோடே கூடி உபசயாத்மகமா ருந்துள்ள இச்சரீரமாகிற விஐகதத்துக்கு ஜீவாத்மாவை ஈச்வானாகச் சொல்லாவின்றதிதே; இச்சரீரத்துக்கும் ஈச்வானானவாத்மாவுக்குமுண்டான ஸம்பந்தம் யாகொன்று அப்படி இச்சரீரசரீரிபாவம் ஐகதிச்வர்களுடைய ஸம்பந்தமென்று உத்தாஞ்சொன்னான்; அவன் தானே எனக்கு எம்பெருமானை ஸ்மரிக்கைக்கு விரகு சொல்லவேணும் என்ன; காணுனக்கது சொல்லுகிறேன், நீ பெனக்கு மறக்க விரகு சொல் என்றான். ஆவதென்னென்னில்; ஒரு பதார்த்தத்தைக்கண்டால் அதனுடைய வஸ்துத்வராமபரத்தவங்கள் அவன் அர்தாத்மதயா சிற்றிலல்லது அவற்றுக்கில்கையிறே; விசேஷணம்சம் தோற்றுகிறக நினைக்க விரகுகேட்க வேண்டுவதோ என்றபடி.

(51. பா. மனோகோண்மேத்தா அவதாரிகை.)

17. [சுரைர் ஐகாம ஸாபேசு:] இத்தை ஸாவேசு: என்று திருத்தி கீழ்கிழியாலே பார்க்கப்போனொன்று பொருள் சொன்னபடியாலே அதை பட்டர் கேட்டருளி. அத வேண்டுகான்; கீழ்க்கத்தயாபுத்தனக்குப்பொருள் சொல்லாக்கான், என்று இவ்வாறு

ணங்களைக்கொண்டு பின்னையை முடிஞ் ட்டிக் காணப்பெற்றிலோம் என்னுமபேசையோடே போனார் என்றருளிச்செய்தார்.

(பாசுர வ்யாக்யானம்)

18. [ஸ்வபாவே ஸௌம்ய திஷ்டந்தி] பெருமான்மார்பை நிரப்ப வில்லைவலித்தக் கொண்டு நிற்கச்செய்தே கடல்சுவந்தமாகைகளும் எதனுபாணங்களுமாய் வந்ததென்று இவ் விடத்தை பட்டர் வாசியாநிற்க புலி சிறிநூற்போலே சகாவர்த்தித்திருமகன் வந்து சிறிநிற்க இதுக்கிப்போதித்தரிப்பென்? என்ன; கிணற்றில் நீர்கொடுத்து அதைச்சுடப்புக்காநின்ற தோ? நம்மை அச்சமுறுத்திக் கார்பங்கொள்ளுமித்தனை; நம்மை முடியவலியப்புகுகிறோர் என்று ராமப்ரக்ருதியை யறிவானொருவனாகையாலேகாண் என்றருளிச்செய்தார்.

(52. பா. அழைக்குங்கருங்கடல்)

19. (வார்கின்றதே) பிராட்டியும் ஸர்வேச்வரனும் ஸம்சுலேஷத்திலே யாரம்பிக்க முழுவிராட்டி இதுகண்டு பொறுக்கமாட்டாமையாலே அழுகிருளாயிருக்கிறது; அவளோ டே இவன் கலந்தபோது அவயவியோடே கலந்தாற்போலே இவர்களிருக்கையுமும் இவர்க ளோடே கலந்தபோது அவன் தன்னுடைய பாஹுத்ருஷ்டிகளோடே கலந்தாற்போலே கிளைத்திருக்கையுமும் இவர்களுடைய ஸ்வரூபமாயிருக்கும்; அபரிச்சிந்த விஷயமாகையாலே எல்லாருங்கூடியதுபலிக்கவேணும்; இருவர்க்குப்பாத்தம் போராத சூத்ரவிஷயங்களி லுண்டான ஸாபதர்ப்பமிவ்விஷயத்திலே யுண்டாகச்சொல்லிற்று, இது உபபந்தமாய்ப்படி யென்? என்ன; இச்சோத்யத்துக்கு முன்புள்ள முதலிகள்—தாதுமவனுமான போகத்துக்கு ஸாக் சந்தனாதிகளோ பாநியாயிருக்க என்னையாதரித்துப்போவதே என்றின்னதாகிருள் என்று பரிஹரிப்பர்கள்; ஆனவந்தாரித்தைக்கேட்டருளி வடிவிலையிலவரமகனையும் நீரிலே நடுங் கும்படி கடலிலேகொண்டுபோவதே! என்று முழிப்பிராட்டியழுகிருள் என்று அருளிச்செய் வர். இத்தை பட்டர்கேட்டருளி இதெல்லாம் வேண்டாகாண்; அதுபபந்தமாயிருப்ப தோர்த்தத்தைச் சொல்லவே இதெங்கனே கூடும்படி என்று தலைமகள் நெஞ்சிலே பட்டு விசாரித்து திரிணயிக்குங்காட்டில் அவன் வந்து கொடுகிற்கும் என்னும் விளம்பத்தாளே சொன்னாளாகவமையுங்காண் என்றருளிச்செய்தார்.

(53. பா. வாறாயினமுலையாள்)

20. [மூலாமைக்காப்பதோர் னன்னுமருந்தறவிரிவிலேயே] இதுக்கு பட்டர் நாட்டி லோரார்த்தாளிகரிலிலேயோ என்குரர் என்றருளிச்செய்தார். இவ்வார்த்தைகேட்டபோது பின்னை திருநறைழாயையருள்விட்டாடைய வித்தாய் நாலைந்தநாழிசைப்போது வேறொரு வார்த்தைக்குடக்கொடாதே கொட்டாடி அவர்கள் பட்டபாடுகாணும் என்று பின்னையரு ளிச்செய்வர். *வளர்த்ததனல் பவனபெற்றேன் என்கிறபாட்டை பட்டருளிச்செய்யா நிற கச்செய்தே பின்னை திருநறைழாயை அதிலே சிலவார்த்தையைக்கேட்டு இதுக்குமுன்பு ஓர் சார்யர்கள் பக்கலிலும்வவார்த்தை கேட்டறியோம் என்றுகொண்டாட; பின்ளாய்! பண்டு மிப்படிச்வாகித்தாருண்டுகாணும்; ஒரு திரியக்கை வளர்த்துத்திருநாமங்களைக் கற்பித்து பின்னை யது சொல்லக்கேட்டு அதின்காலிலே கீழுந்தாருமுண்டுகாணும் என்றார். நீருமக்குவேண் டின நிலையிலே எங்களைச்சிலாகியும்; உம்மையதுபலிக்குமது எங்களுக்குழவாகாதொழியுமத் தனையே வேண்டுவது என்றாராம். உடையார் ஸுப்ரம்மண்பபட்டர் எம்பெருமானார் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிறகாவத்திலே இங்கேவந்து திருப்புண்ணைக்கீழே பெருமானா னேவியாநிற்க எம்பெருமானாளைச் சிலர் வந்ததுவர்த்திக்கிறபடியைக்கண்டு நான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறதொரு வார்த்தையுண்டு என்றார்; அதுகென்? என்ன; ஸர்வேச்வான் திரு

முன்பே நம்மைச்சிவர்; தெண்டவிடானின்றார்கள் அவர்கள்தான் விவாதிதருமாயிராநின்றார்கள்; நாமுர்வேண்டா என்கிறிலோம் இதுக்கடியென் என்ன; இதுதான் கேட்கவேண்டுமெனத் தொருவார்த்தையாகிலும் நீர்கேட்கக்கடவிரல்ல என்ன; எனக்கு வாசியென் என்ன; ராஜவேனவ பண்ணித்திரிந்தவான்றோ? ராஜாவின் பக்கலிலொருவன் கார்யங்கொள்ளவந்தால் அவனுடைய பாதுகைகளைப்பெடுத்துத்தலைவேனவயாசின்றால் அவை நீயென்னைத்தலைவேனவக்கவேண்டா என்னுதே; அவன்தான்வற்றைக் கொண்டாடுகிறானோ? அவற்றைக்கொண்டாடுகிறானிலவைய கார்யம்செய்யவேணுமிதே; ஆனபின்பு இத்தால் பீதனாவான் ராஜாவன்றோ என்றருளிச்செய்தார்.

(56. பா. வியலிடமுண்ட)

21. (பிரானர்) எம்பெருமானொழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீபாதத்திலே லேவித்திருக்கிறவர்கள் தமக்குத்தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதென் என்றுகேட்க; வங்கிப்புரத்துநம்பியிருந்தவர் *மூடோயமல்பமதி:* என்கிற ஈதாபந்துவின் வாக்யமன்றோ என்ன; அதொண்ணாதுகாண் *ப்ரணாதே* என்றென்றுண்டு அதிலே ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரம்பினாய் விழவேணுமிதே; நம் தலைவேனாதேனுமொரு அம்சமொதுங்கில் செய்து தலைக்கட்டுகையிலுள்ள அருமையாலே அதிர்வோடே தலைக்கட்டுப்படியாயிருக்குங்காண்; இத்தலைவேன அம்சமொதுங்கில் அது அபாதிஷேதத்திலே ஒதுக்குமத்தனையல்லது ஸ்வதந்தராய் நின்று பலபாதமாக மாட்டாதாயிதேயிருப்பது; ஆனால் பின்னை நினைத்திருக்கவேண்டுமெதென்? என்ன; காளியனுடைய வார்த்தையை நினைத்திருக்குமத்தனை என்றருளிச்செய்தார்.

(60. பா. முகையோமுமுற்றும்)

22. (கடல்மண்ணெல்லாம் விலையோவென மிளிரும்கண்) இத்தை பட்டாருளிச்செய்யாநிற்க எல்லாவவயவங்களுடையவும நிரம்பாமையைச் சொல்லி இவற்றினுடைய பெருமையைச் சொன்னால் விரும்பாமாயிராதே என்று ஜீபர்கேட்க; இதிலும் சிறுமையைக்காணும் சொல்லுகிறது; இங்ஙனே சொல்லவாஸ்துதானாயின்று நான்காணும்; பின்னையது தானும் சொல்லவொண்ணாதுகாணும் என்றருளிச்செய்தார்.

(72. பா. சூழ்கின்றகங்குல் அவதாரிகை)

23. இவ்விடத்திலே அமுதனார் ஒரு கதை சொல்லுவார்;—ஒரு ஸாது ப்ராம்மணர் காட்டிலே தனியே வழிபோனான் அங்கே ஒருபசு தொடர்ந்து வந்ததாய் ஒரு மரத்திலே யேறியிருந்து இத்தாலேவந்த நவிலைப்போக்கி நம்மை காசிப்பாராரோ என்கிற ஸமயத்திலே ஒரு புலிவந்து தோன்றி பசுவையும் கொன்று அதனுடைய ரக்தத்தையும் பானம்பண்ணி இவன் முன்னேவந்து தண்டையை முறுக்கியிட்டிருந்ததாய் பசுவேயாகில் ப்ராணைக்ஷணப் பண்ணிப்போகலாயிற்று; இனி இதின் கையில் வதத்தை கோக்குகையென்றொரு பொருள் விலையாகாதே என்றான் அதுபோலே இங்கும்.

(75. பா. உலாகின்றகெண்டை)

24. (அம்மானித்யர்தி) பின்னை திருநெற்பூசையார் அடியார் நிலாகின்றவைகுந்தமோவையமோ என்றிருக்கிறார்காண் என்று பணிப்பர்.

(80. பா. சீரரசாண்டு)

25. (எம்மை நீத்து வஞ்சித்தோரசே) உபய விபூதிக்கும் தனித்தனி கடவானை வோபாதி யென்னை யகற்றி முடிக்கைக்குத் தனிமுடி சூடியிருக்கிறவனே என்று பிள்ளான். என்னுலல்வது செல்லாதாப்போலே கனக்கவல்லாடுன்னோபாதிநிலை என்றிதுக்குத்தனிமுடி சூடியிருக்கிறாயிற்று என்பதாயிற்று.

(82. பா. எள்கோள் செந்நாயிறு அவதாரிகை)

26. ஜீயர் எனக்கிப்பாட்டு அபிமதமாயிருக்கும் என்றருளிச்செய்வர். உருவே ளிப்பாட்டிலே ஸர்வேச்வரனுடைய திருக்கண்கள் பாதகமாகிறபடியைச் சொல்லுகிறது, இவனுடைய ஆற்றலையுண்டாகிலிறே இப்பாசும் சென்னால் ஸாத்மிப்பது.

(83. பா. விளரிக்குலன்றில் அவதாரிகை)

27. பட்டரிவ்விடத்தையருளிச்செய்யாநிற்க நஞ்சியர் ஸ்ரீராமாயணத்திலிவ்விடத் துக்குப்போலியாக வருளிச்செய்யலாமிடமுண்டோ என்றுகேட்க இளைப்பெருமாள் பிராட் டியைக் கொண்டுபோய்விட்டுப் போத்த வந்தாரம் அவளுடைய ஆர்த்தத்வனிகேட்ட ஸ்ரீ வாஸ்மீகி பகவானுக்கு அத்திருத்தாயார் படியுண்டு என்றருளிச்செய்தார்.

(பாசுர்வ்யாக்யானம்)

28. (முன்றில் பெண்ணை) முன்றிலென்று முற்றத்துக்குப்பேர்; வாசலுக்கும்பேர்; முற்றத்தில் பனை நடலாமோ என்று இவ்விடத்தை நிர்வஹிப்பாநிற்க வங்கிப்புரத்து நம்பியைச் சிலர் கேட்க அதுவோ இவள்கார்பம் தனிரும் முறியுமாய்ச்செல்லுகிறது என்று பணித் தார்.

(85. பா. மாணிக்கம்கொண்டு).

29. ஆழ்வான் திருக்கோட்டியூர் கம்பிபாடுதின் றும் வந்தவனந்தாத்திலே, பிள்ளாய்; எனதுள்ளான் என்னவேண்டுமவன்சையிலே அடியேனுள்ளான் என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடி கண்டாயே என்று பணித்தான்.

(94. பா. மைப்படிமேனியும்).

30. (மைப்படிமேனியும்) பட்டர் ஒருநாள் இவ்விடத்தை யருளிச்செய்யாநிற்க பிள்ளை விழுப்பரையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரையருமிருந்தார்களாய் அநுஸந்தித்தார் நெஞ்சிலே இருளும்படியான திருமேனியும் என்றருளிச்செய்தார்; நஞ்சியர்ருந்தவர் இன்னு ரென்றறியேன் என்னப்பண்ணிற்று என்றநுபாஷிக்க; இவ்வார்த்தை சொன்னாரர். என்ன; ஜீயர் என்று அவர்கள் சொல்ல நூற்றுக்காத்தவ்வுருகே பிறந்து நமக்கித்தையுபயிப்பதே, என்று கொண்டாடியருளிஞர்.

(95. பா. யாதானுமோர் அவதாரிகை)

31. இவ்விடத்திலுருத்தோறும் குறியாக ஜீயருளிச் செய்வதொரு வார்த்தையுண்டு; பட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே பெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அக்கே ராமாநுஜ தாஸனென்பா ரொருத்தர் திருவிருத்தமருளிச்செய்யவேணும் என்ன; நப்பெருமானைப்பிரிந்த சோகத்தாலே செவிசீபாய்ந்திருக்கையாலே நான் ஒன்றுக்கும் கூபனல்லேன்; ஜீடரே நீர் சொல்லும் என் றருளிச்செய்ய; ஜீயருளிச்செய்து கொடுபேராநிற்க வளவன் பல்வதையென்று திருக் கோட்டியூர்ப்பி ஸ்ரீபாதத்தை யுடையாரொருவருயித்தை பநுஸந்தித்துக்கொண்டு போந் தாராய் அவரிப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே கண்ணும் கண்ணீருமாய் புலகிதகாந்ருமாயிருக் கிறவித்தைக் கண்டு இப்பாட்டில் வார்த்தை சொல்லுவதினி பாஸங்கமாந்ந்திலே வித்தாயிர் இதென் என்ன; நம்பி எனக்கு ஹிதமருளிச்செய்த வந்தாத்திலே எம்பெருமான் திருமுன்பே இப்பாட்டை நான்தோறும் விண்ணப்பம் செய் என்றருளிச்செய்தார். அத்தை யிப்போது ஸ்மரித்தேன் என்ன; அவரிதுக்கேதேனும் வார்த்தையருளிச்செய்ததுண்டோ என்ன; எனக் கவை போகாது; இப்பாசுரத்தை கினைத்திருப்பன் என்றார். நம்பி யாதரித்தபாட்டாகாதே என்றிப்பாட்டை ஐந்தாறு காழிகைப்போது கொண்டாடினார்.

(99. பா. ஈனச்சொல் அவதாரிகை)

32. ஆழ்வான் திருவாய்மொழி நிர்வஹிக்கப்புக்கால் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் கண்ணும் கண்ணீருமாய் அத்தையித்தைப் பரஸங்கித்து சிவிராய்க்கிடப்பர்; அத்தைக் கூரத்

தாழ்வரன்கண்டு மஹாபாஷ்யம் கற்று சதாச்சமாக வென்றை நிர்வஹிக்கிற வெங்களைப் போலன்றிக்கே பகவத்ருண பாஸங்கத்திலே சிதிலாம்படி பிறந்த உம்முடைய ஜம்பமுமொரு ஜம்மமே! என்று கொண்டாடினான்.

ஆழ்வான் விராணத்திலொரு பெண்பிள்ளையைக் குடங்காஸிட்டு *கன்வன்கொல்பா னறியேன் என்று சந்தையிட்டு மேலடி தோற்குமல் மோஹித்தாராம்; இப்படிப்பட்டவரிதே தன்னை வன்னெஞ்சாகச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்வாமிகள் திருமழிசை தானும் கஞ்சியருமாகத் திருவாய்மொழியோதாசிற்க ஆன் டான் தன்னைக்கண்டு கஞ்சியொழுந்திருக்க; அதுவேண்டா, கோயில் கூழைத்தனமடிக்கிற படிவிதுவோ என்ன; திருவாய்மொழியோதிற்தும் என்றாராம். பகலெல்லாம் பாஷ்யத்திலைய பாராய் இரவில் பள்ளியேறினால் சந்தைசொல்ல வாராயோவென்பர்; முதல்சந்தைக்குப் புல கிதகாதாராவர்; இரட்டித்தால் சிதிலாவர்; எங்கேனுமொருகால் புக்காராகில் காலிரண்டு ஒலி யல்கொண்டு துடைக்கும்படியாயிற்றுக் கண்ணகீர் வெள்ளமிடுகிறபடி.

நம்பெருமான் அமுதசெய்யுமத்தை முன்னும் பின்னுமெனக்குக் காட்டிக்கொடு போங்கோள் என்று நியமிக்க அவர்களும் கருத்தறியாமற்படி செய்துகொண்டு ஆறமாஸம் போலே சென்றபின்பு ஒருநாள் பார்த்து இத்தை யொருநாளாகிலும் குறியழித்திட்டுவைத் தாலாகாதோ என்றருளிச்செய்தார். கிடாப்பியாச்சான் ஆழ்வானோடே திருவாய்மொழி கேட்டதும் காலிலே ஒருநாள் தாழ்த்தப்புக ஏன் கீ வைகினாய் என்ன; ஆழ்வான்பாடே திரு வாய்மொழிகேளாநின்றேன் என்ன; இன்றென்ன திருவாய்மொழி நிர்வஹித்தான் என்று கேட்டருள; பிறந்தவாதும் என்று விண்ணப்பம் செய்ய; அதில்கொன்ன விசேஷமென் என்ன; ஒன்றும் விசேஷமில்லை என்ன; ஆகிலும் கேட்டபடியென் அவன் சொன்னபடியென் என்ன; நிர்வஹிப்பதாக ஆரம்பித்து இயல்சொல்லி அந்தாம் ஆழ்வாருடைய பரவச்யத்தை யதுஸந்தித்து நெடும்போது கண்ணுங்கண்ணீருமாயிருந்து இவ்வாழ்வாரொருவரே; இவர்க் கோடுகிற மாவய்ருத்திக்கு காயிருந்து பாகாயிடுகையாவதென் என்று இற்றைக்கு விடலா காதே என்றுவிட்டான் என்ன; கேட்டருளி எம்பெருமானார் என்ன பாமசேதநனோ என் றருளிச்செய்தார்.

(பாகாவ்யாக்யானம்)

32. *தத்து ஸமந்வயாத்* என்கிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கநுபயக் தங்களான வேதாந்த வாக்யங்கள் புருஷார்த்த பர்யவஸாயியல்லாமையாலே ப்ரஹ்மணி ப்ரமாணமாகமாட்டாதே என்ன அவை நிர்வஹிப்பதற்குப் ப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவற்றுக்கு ப்ரஹ்மணிப்ரமாணம் கூடுமென்று பாஷ்யகாரருளிச்செய்தார்.

(அல்லாஸில்லை) ஒருவிசை திருக்கோட்டியூர்நம்பி திருநாளுக்கெழுந்தருளின ஸமயத் திலே இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்வதாக ஒரு ஏகாந்த ஸ்வரத்திலே எழுந்தருளி எம்பெரு மானாயும் கூடக்கொண்டு புக்காராய் திருப்பணிசெய்வானொருவன் உறங்கிக் குறட்டை விடாசிற்க அவனைக்கண்டு அகர்த்தப்பட்டோம் என்று அவ்விசை தகிர்த்து மற்றைவிசை அரு ளிச்செய்யக் கேட்டருளி எம்பெருமானார் ஆழ்வானகத்திலே அமுதசெய்திருக்கிறவளகிலே உச்சி வெய்யிலிலே தன்னையுங்கொண்டுவந்து புருந்து நம்பி இவ்வர்த்தத்தை ஒருவர்க்கும் சொல்லாதேகோள் என்றருளிச்செய்தார்; உனக்குச் சொல்லாதிருக்கமாட்டுகிறிலேனிறே என்று ஸஹகாரிநாபேஷ்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

திருவாசிரியம்.

(1. பா. சேக்கர்மாழிகில்)

33. (கவர்தலை) அனந்தாழ்வான் திருக்கோட்டியூருக்கு நடத்த விடத்திலே பட்டலைக் கண்டு அவர் திருமேனியிலே இப்படி செய்தானாம். ஆண்டாளுக்கு முந்தற ஒரு பிள்ளையுண்டாய் அவனையிழக்க, அங்கனே செய்யவொண்ணாது; இவன் ஜீவிக்கவேணும் என்று எப்பெருமானார் பெரியபிராட்டியாருக்கு நீராட்டி மஞ்சளநீர்க்குடித்த பிள்ளையாக வளர்க்கவேணும் என்று காட்டிக்கொடுத்தருளினாயிற்று. அந்த வாஸனையாலே 'பெரியபிராட்டியார்மகள்' என்று தான் பட்டலை அனந்தாழ்வான் சொல்லுவது.

(6. பா. ஒழு உலகினதியல்லே)

34. (முதற்பெருங்கடவுள்) ஆதம்பாசர்வை பண்ணினதால் 'தீவம்ஸ்' என்று பூமியிலே விழிப்படி சித்தகானென்று இவ்விடத்தை பட்டர் வாசித்துப்போந்த காலத்திலே, இந்தான் தன்னையாச்சுயித்துப்பெற்ற உச்சர்வாயிருக்க, அர்த்தாநாதத்திலேயிருந்தது பொறுக்கமாட்டாமை ஆதம்பாசர்வை பண்ணியது என்னொரு வயாஜத்தை விட்டுத் தள்ளினானாயிருந்தது; இதுதான் வேதோபயந்தமுற்றார்த்தமாக பாவருத்தமான மஹாபாதத்திலே எவ்வர்த்தத்தி னுடைய வைசத்யமாக அழியாமுதினான்? என்றுகேட்க; தான் தன்னோடொக்க உத்கர்ஷத் தைக்கொடுக்கவல்லதாயும் அதுதையொறுக்கவல்லதாயும் பாதேவதையான பின்பு, ஆச்சுயிக் கப்படுமதுவும் பாதேவதை; அல்லாதார் ஆச்சுயணியல்லென்னாபிடம் பாகாசிக்கைக்காக என்றருளிச்செய்தார்.

(பேர்யதிருவந்தாதி 9. பா. நுமக்கடியோம்)

35. [நுர்மை—அருகும் கூடும் தெரிவுண்கோம்—நுமக்கு அன்பே மிகபெருகும் இதுவென்பேசேர்] இது ஜீயர் பிள்ளை திருநாறபூரையர் பக்கலிற்கேட்டதாகப் பிள்ளையருளிச் செய்தார்.

(61. பா. இறைமுறையான்)

36. (இறை) லோகயாத்நையை அதுஸந்திக்கப் புக்கல்லும் அவனை முன்னாகவல்லது கானமாட்டாரை சொல்லுகிறது. சிறுபாச்சான், சப்தாதிஷயங்களில் சின்றும் நாய் பிள்ளை மாட்டாதார்போலே ஆழ்வார்கள் பகவத் விஷயத்தில் சின்றும் மீளமாட்டார்கள் என்று பிள்ளைக்கும் பணித்தான்.

(63. பா. பின்தூக்கும்)

37. பின்தூக்கும்தபா பிண்ணை தாக்கிற காற்றையிழந்த சூன்கொண்டை, தீயபட் டும் கடலிலே புத்துக்கிடந்த வாய்மையன்—மெய்யான ஒப்பையுடையன் என்று. வாய் மைத்து வன்றத்தை வாய்காப்பனென்று வசனத்தை மாறுடிக்கொள்ளவுமாம்; பருச்செவியு மீர்ந்தபான்படி என்று அத்யாஹரித்துக்கொள்ளவுமாம். ஒன்றுக்கு வசனவ்யத்யயம் பண்ணவேணும், ஒன்றுக்கு படி என்ற அத்யாஹரிக்கவேணும்; இரண்டுமிறுக்குமொழிய உபமாநோபமேயங்களை மாறுடாகே கேடே யோஜிக்கப்போம் என்று ஜீயருக்கு விண்ணப் பம் செய்தபடி.

(82. பா. தேரித்துணர்வு)

38. (கர்த்துருவித்யாதி) பெருமாள் மாயமானையெய்து மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது அடிக்கொதித்து நடக்கமாட்டாமை தளிர்களை முறித்திட்டு அதின்மேலே எழுந்தருளினார் என்று ஒருவன் கவிபாட, எப்பெருமானார் கேட்டருளி மாறியிடுகிற திருவடிகளிலே என் தலையை வைக்கப்பெற்றிலேன் என்றருளிச் செய்தார்.

(சிறியதிருமடல்—அதுகேட்டுக்காரர்)

39. (அதுகேட்டு) பகவத்கிஷயங்களைக் கேட்கைக்கு ருசியுண்டென்றறிந்ததனையேறே வேண்டுவது, ஆசார்யர்கள் தாங்களேவந்து சொல்லுவார்களிறே. முன்புத்தை ஆசார்யர்கள் பகவத்கிஷயம் சொல்லும்போது நாலிண்டுபேருக்காயிற்றுச் சொல்லுவது, அதுதானும் அவர்கள் படியறிந்தால் சொல்லுவது; அங்கனன்றிக்கே ருசியுடையார் என்று தோற்றினவளவிலே சொல்லுவார் எம்பெருமானார்; அப்படி காணுமிக்கட்டுவிச்சியும்.

(சிறியதிருமடல்—சீராரக்கையல்குல்)

40. முற்காலத்திலே பெரிய திருநாள் ஸேவித்த முதலிகள் திருநாள் ஸேவித்த இரட்டை என்று மேலித்திருநாள் வருமளவும் அவ்விரட்டையை மடித்துக் கொடியிலேயிட்டு வைத்துப் பார்த்துப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

(சிறியதிருமடல்—உள்ளளவுங்கைகீட்டி)

41. தாரார் தடந்தோள்களுள்ளளவும் கைகீட்டினான் என்று இவளறிந்தபடி யெங்ஙனே? என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; கோயிற்சாந்தைக் குடத்தின் விளிர்மீலே கண்டாள் போலே காணும் என்றார்.

(சிறியதிருமடல்—அருகிருந்தமோரார்துடமுருட்டி)

42. பட்டர் ஆழ்வார்கள் திருமண்டபத்திலேயிருந்து திருமடலருளிச்செய்தபாற்றகச் செய்தே இவ்விடத்தே “பாஹ்மணர் தனத்தையெல்லாம் பாழேபோக்கினான்” என்றார்.

(சிறியதிருமடல்—வேங்கைக் கோவகையே சிலைகுனித்தான்)

42. வளைந்தவிலுங்கையுமாய் முஷ்டியிலே நின்றபெருமானைக் கண்டகான், போலே போய் ஒரு நாகாதுபவம் பண்ணவேண்டா என்னும்படி வயிறெறித்தலோடே எல்லா வறுபவமும் இங்கே அதுபவிக்கும்படி பண்ணினான். பூர்வாச்சாமத்திலே நஞ்சியசெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பட்டர் திருமடலருளிச்செய்திறபோது இவ்விடத்துக்கு இவ்வார்த்தையருளிச்செய்தாரென்று சொல்ல, இவ்வார்த்தையருளிச் செய்தவரைக் காணவேணும் என்று காணும் பட்டர் ஸ்ரீ பாதத்தின் நஞ்சியராச்சயித்தது.

(பெரியதிருமடல் அவதாரிகை)

43. ஸந்நியாஸதர்மத்தை மடல் என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார்.

இயற்பாவியாக்கியான ஐதிஹ்ய
நிர்வாஹ ஸங்கரஹம்
முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.